

[Christmas Møller.]

gets Dagsorden i Dag, haster det paa en ganske særlig Maade med. Ganske særlig haster det med Gennemførelsen af Kornordningen, saa svag den end maatte være; det haster saaledes, at man har Lov til at sige til den højtærede Regering, at det er fuldkommen meningsløst, at Arbejdet ikke er ført til Ende paa en saadan Maade, at Kornordningen kunde være gennemført ved det nye Høstaars Begyndelse, idet Stillingen i Dag er den, at det har været nødvendigt i Rigsdagens Valutaudvalg at give Valutaattester, for hvilke ingen Afgift kan tages, for hele September Maaned, og at Regeringen ved hele den Maade, hvorpaa den lægger Arbejdet til Rette, meget nemt kan risikere, at Handelsministeren maa komme til Rigsdagens Valutaudvalg og atter beskæftige sig med Valutaattester uden Afgift ogsaa for den kommende Maaned. Derfor beklager vi for vort Vedkommende i allerhøjeste Grad, at Regeringen har lagt Arbejdet til Rette paa denne Maade, og at den ikke, saaledes som det efter vor Opfattelse vilde have været rimeligt, har givet Udtryk for, at de Forslag, som uden Betingelser har samlet Landbokommissionens Medlemmer og derved i Virkeligheden har samlet de fire saakaldte store Partier i en enstemmig Indstilling til Regeringen, hvad jo ikke gælder Rentespørgsmaalet, burde gennemføres nu. Men det er jo klart, at naar Regeringen har lagt Arbejdet til Rette paa den Maade, at den i første Række ønsker Forslagene om Rente og derefter andre Forslag behandlet, er vi for vort Vedkommende som Opposition her i Tinget nødt til at tage Vilkårene for Behandlingen, saaledes som Regeringen og Ledelsen af Tinget stiller dem. Vi vil dog gerne sige, at Ansvarer for, at man eventuelt kommer ud over den 1. Oktober, inden der paa dette Omraade er truffet afgørende Bestemmelser, paahviler efter vor Opfattelse Regeringen i Kraft af den Maade, hvorpaa den har lagt Arbejdet til Rette. Overfor den Krise, som nu har hersket her i Landet i snart tre Aar, hvor Forholdet har været dette, at der af Regeringen og Lovgivningsmagten siden 1931 ganske utvivlsomt er foretaget overmaade indgribende Foranstaltninger, og alle Partier har været villige til gennem Hjelpeforanstaltninger overfor det ene og det andet Erhverv, overfor den ene og den anden Klasse, at yde store Ofre; kan man efter vor Opfattelse ikke gøre den Betragtning gældende, som jeg hørte det ærede Medlem Hr. Fisker gøre gældende. Det ærede Medlem sagde nemlig, at den Gang

vi i 1931 gennemførte Hjelpeforanstaltninger, Understøttelsesforanstaltninger til Landbrug og arbejdsløse — jeg skal ikke hæfte mig ved, at man godt kan kalde Hjælpen i 1931, selv om den formede sig som et Laan, for en Understøttelsesforanstaltning —, var det konservative Folkeparti med dertil. Men man kan ikke ud fra den Kendsgerning, at vi ved Indgangen til Krisen, paa et Tidspunkt, da der var andre Erhverv og mange Medborgere i dette Land, som endnu ikke var ramt af Krisen, og som derfor havde Skatteevne i en ganske anden Grad end nu, gik med til disse Foranstaltninger ud fra den Betragtning, at det, det gjaldt om, var at vinde Tid, for at dybtgaaende Foranstaltninger kunde iværksættes overfor Krisen, slutte, at saa vil man kunne fortsætte, om jeg saa maa sige *slavisk*, ad den Vej Kriseaar efter Kriseaar. Nej, da er Forholdet dette, at da vil det naturligvis være nødvendigt paa en ganske anden og kraftig Maade at gribe ind overfor Ondet. Man kan, tror jeg, have Lov til at udtrykke det paa den Maade, at der i Øjeblikket her i Tinget og i hvert Fald udenfor Tinget er tre Betragtninger, som i ganske særlig Grad staar overfor hinanden med Hensyn til den økonomiske Politik, som skal føres overfor Krisen.

Den ene Betragtning er den — man har ogsaa mødt den hos ærede Medlemmer —, at man fortsat skulde forsøge at klare Krisen gennem en bestemt Penge- og Kronepolitik; men man maa vel have Lov til at gaa ud fra, at den højtærede Regering ikke for anden Gang paa dette Omraade vil bryde sit Ord. Helt sikker kan man naturligvis ikke være, naar man tænker paa, hvor stærke Løfterne var i November 1932, og hvorledes det gik i Januar 1933, men man maa, saaledes som hele Stillingen er, vel have Lov til at gaa ud fra, at den højtærede Regering ikke agter for anden Gang at bryde sit Ord. Og jeg kan for mit Partis Vedkommende sige, at som vor Stilling var i Foraaret 1933, saaledes er vor Stilling ogsaa i Dag.

Den anden Betragtning, som har været stærkt fremme, er den — og det er jo en Betragtning, som Regeringen i ganske særlig Grad har accepteret —, at man skulde søge at løse Krisens Vanskeligheder ved en Gældsnedskrivningspolitik; ved en Rentelettelsespolitik, og det er en kendt Sag, at der udover de Betragtninger, Tanker og Forslag, der har været fremme og her er fremme fra Regeringens Side, i ikke ubetydelige Kredse af vort Folk er, kan man sige, langt videregaaende Ønsker i Retning